

ת"פ 58050/02/20 - מדינת ישראל נגד גל הלה

בית משפט השלום ברמלה

30 מרץ 2023

תפ"ק 58050-02-20 מדינת ישראל נ' הלה

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	גל הלה

גזר דין

כתב האישום המתוקן

- הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה לעונש, והורשע הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים"), החזקת סמים לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) סיפא לפקודה.
- מעובדות כתב האישום עולה שביום 13.2.2020 החזיק הנאשם בביתו שבתל אביב, סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, כדלקמן:
 - (1) קוקאין במשקל כולל של 8.88 גרם נטו.
 - (2) MDMA במשקל 26.73 גרם נטו.
 - (3) 40 ריבועי נייר ו-1.3 מ"ל של LSD.באותו מעמד החזיק הנאשם סמים לצריכה עצמית, כדלקמן:
 - (4) m-METHYLETHACHINON במשקל 31.5 גרם נטו.
 - (5) קטאמין במשקל 14.87 גרם נטו.
 - (6) DELTA9-TETRAHYDROCANNABINOL בכמות של 8.5 מ"ל.
 - (7) קנבוס בשקל 1.76 גרם, לצריכה עצמית.

כמו כן החזיק הנאשם בשלושה משקלים דיגיטליים, ושקיות חלוקה של סמים.

- באותו מועד התדפקו שוטרים על דלת ביתו של הנאשם כדי לבצע חיפוש במקום לפי צו, אז העלים הנאשם ראיות בכך שזרק סמים מחלון הדירה בכוונה להכשיל הליך שיפוטי או להביא לעיוות דין, והורשע בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

תסקיר שירות המבחן

- תסקיר שירות המבחן מיום 21.2.2023 סקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם, בהיותו צעיר בן 25 שלו עבר פלילי קל, המתגורר בעיר רמלה. הנאשם אובחן עם בעיות קשב וריכוז, נפלט מבית הספר וסיים 12 שנות

עמוד 1

- לימוד בפנימייה, ללא תעודת. בצבא שירת הנאשם בתפקיד מאבטח מתקנים. החל מגיל 16 עבד הנאשם בתחום המסעדות, וכיום הוא עובד בבר בתל-אביב - תחום שמסב לו סיפוק ותחושת מסוגלות.
5. הנאשם סיפר כי הוא החל לצורך סמים מגיל 17 בצריכה יומית, עד לפתיחת ההליכים נגדו, ועשה זאת בין היתר על רקע כאבי גב. עוד מסר כי הוא לא רואה בעייתיות או קושי בצריכת סמים. לדבריו, בעקבות פרידת מבת זוגו התגברה צריכת הסמים וסוגיהם. בנוגע לעבירות בהן הורשע, עמד הנאשם על כך שהסמים שנתפסו היו לצורך שימושו העצמי בלבד.
6. הנאשם הופנה בדצמבר 2022 למתן בדיקות שתן, בהן נמצאו שרידי סם מסוג קנבואידים, ואולם הוא עמד על כך שאינו משתמש בסמים ולא נתן הסבר לתוצאות הבדיקות. בבדיקת שתן מפברואר 2023, לא נמצאו שרידי סם. שירות המבחן העריך שהנאשם לא שיתף על קורותיו באופן גלוי ופתוח, ומסר מידע חלקי ולא עקבי. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם לא ביטא רצון או צורך לערוך שינויים בהתנהלותו, אך הביע בתחילה הסכמה להשתלב ביחידה לטיפול בהתמכרויות. ואולם, בשיחה נוספת עם גורמי הטיפול, חזר בו הנאשם ומסר שהוא לא חווה קושי כלשהו או צורך טיפולי. משכך ולנוכח העובדה שהנאשם לא שיתף את שירות המבחן באופן כן ועקבי, התקשו גורמי הטיפול להעריך את הסיכון במצבו להישנות עבירות דומות. עם זאת, לאור הבעת רצונו של הנאשם להימנע ממעורבות בפלילים, המליץ השירות להימנע ממאסר בפועל והמליץ על השתתף מאסר קצר בעבודות שירות בטי.

השתלשלות ההליכים

7. כתב האישום הוגש לבית המשפט השלום בתל אביב ביום 24.2.2020. כבר בתחילת ההליך, הופנה הנאשם לבחינת עניינו בבית המשפט הקהילתי ברמלה, ולשם כך נדחו הדיונים לבקשתו במשך ארבעה ישיבות. ב"כ הנאשם דאז נדרש להגיש בקשה לבית המשפט העליון, לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 להעברת מקום השיפוט והתעכב בהגשתה.
8. משכך, רק ביום 6.4.2021 ניתנה ההחלטה על העברת מקום השיפוט. עוד באותו היום נקבע דיון ראשון בבית המשפט הקהילתי ברמלה, וביום 21.5.2021 עתר הנאשם להחלפת הייצוג. הדיון נדחה לשם כך, ומאז נשמעו ארבעה דיונים בבית המשפט הקהילתי, ובאחרון מיום 15.11.2021 הוצא הנאשם מהליך זה, והוחזר לדיון בפני שופט המוקד, וזה התקיים ביום 30.12.2021. לבקשת הנאשם נדחו הדיון שוב, וביום 17.2.2022 הודיעו הצדדים על הסדר הטיעון הדיוני, הנאשם הודה במיוחס לו ונשלח לקבלת תסקיר לעונש. ביום 17.9.2022 הוגשה בקשה נוספת להחלפת ייצוג. מתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 12.12.2022 נודע כי לנאשם נקבעו שתי פגישות בשירות המבחן לצורך עריכת אבחון, אולם לפגישה הראשונה הגיע שלא בשעתה ולא ניתן היה לקיימה, ולפגישה השנייה הודיע שחלה בקורונה ולכן גם אז נדחתה הפגישה עמו. שירות המבחן ביקש דחייה נוספת לעריכת התסקיר, ובהתאם נדחה דיון הטיעונים לעונש ליום 23.2.2023.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

9. ב"כ המאשימה עוה"ד ליאור אחרק, טענה לחומרת העבירה בשים לב לכמות גדולה יחסית של הסמים למגוון הרב של סוגי סמים, ועתרה לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשים. נטען כי רישומו הפלילי של הנאשם רלוונטי, והעובדה שהוא נפלט מבית משפט קהילתי נלקחה בחשבון, וכך גם חלוק הזמן מביצוע העבירה והיותו צעיר, ולפיכך עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל למשך 18 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.
10. ב"כ הנאשם עוה"ד ענת יערי, טענה כי בנסיבות החריגות של המקרה יש לאמץ את המלצת שירות המבחן

ולהשית על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות, משום שאין כל תועלת במאסר בפועל והיות שהנאשם עבר שיקום בפועל. נטען, שהמאשימה הסכימה להפנות את הנאשם לבית המשפט הקהילתי ולהשית עליו ענישה צופה פני עתיד ככל שהיה מסיים את ההליך בהצלחה, ומטעם זה היה על המאשימה, כך לדעת ההגנה, להצטרף להמלצת שירות המבחן.

11. הוסיפה הסניגורית וטענה שיש לתת את הדעת לכך שהעבירה בוצעה לפני כשלוש שנים, ומאז שהה הנאשם במשך כשנתיים בתנאים מגבילים, מבלי שביצע הפרות כלשהן. בנוגע להתמשכות ההליכים, טענה כי הדיון הראשון בבית המשפט הקהילתי התקיים רק כעבור כשמונה חודשים בשל מחסור בכוח אדם בשירות המבחן, דבר שהיה גורם משמעותי בהפסקת ההליך של הנאשם בבית המשפט הקהילתי. ובהקשר זה טענה, כי בדיעבד הובהר שהנאשם לא מתאים לבית המשפט הקהילתי משום שהוא אינו עבריין רציוניסטי הזקוק למטרייה הטיפולית הכוללת שיש להליך זה להציע לנאשמים.

12. לגופו של עניין הפנתה ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בהיותו בחור צעיר שעובד באופן יציב ועורך בפועל שינוי בחייו, בהעדר הסתבכות בעבירות נוספות, וכי "שיקום" אין משמעו בהכרח הליך גמילה או טיפול בשירות המבחן, אלא גם שינוי באורח החיים - כפי שעושה הנאשם.

13. ביחס לעבירה טענה ההגנה שעיקר הסמים שהחזיק הנאשם בביתו הם מ"משפחת הקנבוס" שממילא מסוכנותם פחותה, והיחס אליהם ע"י המחוקק בהתאם. ובנוגע לעמדת הנאשם, נטען כי לכל אורך ההליך הוא טען שהחזיק את הסמים לצריכתו העצמית. לפיכך עתרה ההגנה לקביעת מתחם שחל ממאסר על תנאי, ולהסתפק בהטלת עונש מאסר בעבודות שירות (והגישה פסיקה לתמיכה בעתירתה, חלקה הגדול בגין מקרים בהם עברו הנאשמים הליך שיקום).

14. הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא מבין את חומרת מעשיו, וסיפר שבתקופת הקורונה שהה בבית וכי הוא לא צלח את ההליך בבית המשפט הקהילתי, אך כיום הוא נמצא במקום אחר ומנהל אורח חיים תקין, וביקש את עזרת בית המשפט בכך.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

15. הערכים המוגנים בעבירות סמים רחבים והם נוגעים לבריאות הציבור, ביטחון ורכוש. בפסיקה רבה עמד בית המשפט העליון על פגיעתם הקשה של עבירות הסמים בבריאות הציבור בשל השפעתם ההרסנית על הגוף והנפש, לצד הסיכון הנובע מצריכתם לביצוע עבירות נלוות כדוגמת רכוש ואלימות (ע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' שץ** (15.2.2016); ע"פ 1274/16 **עווד נ' מדינת ישראל** (6.10.2016); ע"פ 4522/18 **אסאבן נ' מדינת ישראל** (11.11.2018)).

16. בית המשפט העליון עמד על חומרת עבירות **החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית** הנחשבת כעבירה שהיא בבסיסה חלק משרשרת הפצת הסמים, ולכן מחייבת ענישה מחמירה בהתאם לעקרון הגמול, ובשל הצורך להרתיע מפני ביצועה (ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010); ע"פ 8283/17 **עובאסי נ' מדינת ישראל** (10.6.2018)). משנה חומרה יש במקרה בו שמדובר בסמים משלל סוגים ובהיקף נרחב (ע"פ 1932/15 **בן סעדון נ' מדינת ישראל** (17.4.2016)).

17. הענישה בתחום החזקת סמים שלא לצריכה עצמית נסובה, דרך כלל, על עונשי מאסר לריצוי בפועל. בהתחשב בסוגי הסמים שהוחזקו וכמויותיהם, נקבעת תקופת המאסר לריצוי בפועל או לעבודות שירות, במקרים פחותים בחומרתם. על מתחם העונש ההולם ניתן ללמוד מהענישה הנוהגת, שרלוונטית בשינויים המחויבים לקולה וחומרה, כדלקמן:

א. ברע"פ 2986/21 **עיסאוי נ' מדינת ישראל** (10.5.2021), נדון נאשם שהורשע על פי הודאתו בהחזקת סם מסוכן מסוג **הרואין** במשקל כולל של **11.66 גר'** שהיה **מחולק ל-14 מנות**. בית המשפט השלום ברמלה וגזר על הנאשם חודש מאסר בעבודות שירות בשים לב להודאתו, העדר עבר פלילי, גילו הצעיר והעובדה ששהה במעצר בבית הסוהר ובאיזוק אלקטרוני זמן ממושך. ערעור שהגישה המדינה על קולת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי מרכז-לוד קבע כי בנסיבות המקרה נכון היה לגזור על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, אולם נוכח ההלכה שערכאת הערעור לא ממצה את הדין הושתו על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

ב. ברע"פ 4958/18 **זנוי נ' מדינת ישראל** (26.6.2018), נדון עניינו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכתו העצמית **מסוג קוקאין במשקל של כ-4.5 גרם ו-4.98 גרם קנבוס וחשיש במשקל של 1.33 גרם שהחזיק בביתו**. בנוסף צירף הנאשם כתב אישום בגין החזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 0.2855 גרם לצריכתו העצמית. בית המשפט השלום בתל אביב קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, הפעיל במצטבר מאסר על תנאי בן 3 חודשים, כך שסה"כ נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ג. ברע"פ 1122/17 **גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (5.7.2017) (פסיקה שהגישה ההגנה), נדון נאשם שהורשע בשני אישומים בכך שהחזיק על גופו תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן מסוג קוקאין ובנוסף החזיק על גופו **קוקאין במשקל כולל של 5.28 גרם נטו**, שלא לצריכתו העצמית, ומשקל אלקטרוני, ועוד החזיק **9 מנות של סם מסוכן מסוג MDMA במשקל כולל של 5.5 גרם**, קופסה בה היו **27 מנות סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 13.3731 גרם** שלא לצריכתו העצמית. בית משפט השלום גזר 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. המדינה ערערה על קולת העונש, ובית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ובהתחשב בשיקולי שיקום גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ד. ברע"פ 2472/15 **שוורצמן נ' מדינת ישראל** (21.5.2015), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש מבקש שהורשע בהתאם להודאתו בהחזקה של **קוקאין במשקל כולל של 1.4 גרם, מחולק ל-4 יחידות, והרואין במשקל כולל של 17.3 גרם נטו, מחולק ל-19 יחידות**. בבית משפט השלום בת"א נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל, ונגזר על הנאשם שלחובתו עבר מכביד ומחלת ריאות כרונית מאסר בפועל למשך 16 חודשים. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ונקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, גזר על הנאשם 20 חודשי מאסר, וכן הפעיל מאסר

מותנה למשך 4 חודשים במצטבר.

ה. ברע"פ 4862/10 **אנקרי נ' מדינת ישראל** (29.6.2010), הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בהחזקת סם מסוג **קוקאין במשקל 11.6 גרם** שלא לצריכתו העצמית. בית משפט השלום השית עליו עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב בעברו הפלילי שכלל 3 הרשעות קודמות. ערכאת הערעור הקלה בעונשו והעמידה אותו על 10 חודשי מאסר, ובקשת הנאשם לרשות ערעור נדחתה.

ו. בעפ"ג (ת"א) 26655-04-14 **חמדאן נ' מדינת ישראל** (10.9.2014), נדון נאשם שהורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בהחזקת **קוקאין במשקל של 5.2464 גרם נטו**, מחולק ל-12 שקיות, שלא לצריכה עצמית. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי ותסקירים חיוביים, גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. הנאשם הגיש ערעור על חומרת העונש, אך חזר בו בהמלצת בית המשפט.

ז. בעפ"ג (ב"ש) 34270-03-18 **זיתון נ' מדינת ישראל** (13.5.2018), הורשע המערער בהחזקת סם מסוכן מסוג **קוקאין במשקל של 8.46 גרם**, שלא לצריכה עצמית. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 ל-18 חודשי מאסר, וגזר על המערער 8 חודשי מאסר תוך הפעלת 9 חודשי מאסר על תנאי לריצוי מרביתו בחופף, כך שסה"כ נדון ל-10 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעור שהוגש על ידי הנאשם התקבל חלקית בהסכמת הצדדים, כך שנקבע כי המאסר המותנה ירוצה בחופף באופן מלא, והנאשם ירצה 9 חודשי מאסר וענישה נלווית.

ח. בעפ"ג (ת"א) 6761-01-15 **כהן נ' מדינת ישראל** (29.4.2015), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג **קוקאין במשקל של 4.98 גרם** שלא לצריכה עצמית, ובהחזקת משקל אלקטרוני המשמש לשקילת הסם. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית כלל רכיבי פסילה בהם הקלה ערכאת הערעור.

18. ולענייננו, הנאשם החזיק בביתו **שבעה סוגי סמים, שלושה מתוכם קשים, בכמויות לא מבוטלות - קוקאין, MDMA ו-LSD - שלא לצריכתו העצמית**, וארבעה סוגי סמים לצריכה עצמית. הכמות הנכבדה של הסמים הקשים, ריבוי סוגי הסמים, משמעותם היא כי הנאשם פגע פגיעה ממשית בערכים המוגנים. בחינת הפסיקה הנוהגת לעיל, שהיא פחותה ברובה בחומרתה מעניינו, הובילה אותי למסקנה שמתחם העונש ההולם צריך להיות, לכל הפחות, זה לו עתרה המאשימה דהיינו, **מתחם ענישה שנע בין 12 ל-24 חודשים**.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה

19. הנאשם רווק בן 25, לחובתו עבר פלילי ישן בגין החזקת סמים בתקופת שירותו הצבאי בשנת 2018, ועבירות

עמוד 5

רכוש כלפי רכב משנת 2015, בהיותו קטין. מחמת חלופי הזמן מאז הרשעותיו בעבר ועד עתה, לרישומי הפלילי משקל מועט.

20. הנאשם הודה במיוחס לו ובכך הוא חסך מזמנו של בית המשפט. אולם, ביחס לנטילת האחריות קיים פער בין הודאתו לבין טענותיו בפני שירות המבחן ואף בבית המשפט, שכן לטענתו את כל הסמים החזיק לשימוש העצמי. אלא, שטענה זו בעייתית ומלמדת שהנאשם מנסה לאחוז בחבל משני קצותיו. הנאשם עותר לזקוף הודאתו לקולה, בעוד שבפועל הוא מכחיש את החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית. בה בעת, טוען הנאשם שיש להקל בעונשו משום שהחזקת הסמים אינה ברף גבוה של חומרה שכן נעשתה לצריכתו העצמית. אלא מאי? בבית הנאשם נתפסו שבעה סוגי סמים שונים, שלושה מתוכם בכמויות גדולות שלא לצריכה עצמית. נוסף על כך החזיק הנאשם בביתו שלושה משקלים דיגיטליים ושקיות המשמשות לחלוקת סמים - כאמור בעובדת כתב האישום המתוקן. משמע, שגרסת הנאשם עומדת בפער לעובדות כתב האישום ולהודאתו, והיא מלמדת על קבלת אחריות חלקית בלבד, וחוסר הפנמת חומרת המעשים ופגיעתם הרבה בחברה. לא בכדי העריך שירות המבחן כי הנאשם גילה טפח וכיסה טפחיים. התנהלות הנאשם מול שירות המבחן לא הייתה גלויה וכנה, וכך גם לא בבית המשפט.

21. זאת ועוד, הנאשם מסר מספר בדיקות שתן בדצמבר 2022 שנמצאו מלוכלכות משרידי סם. הנאשם לא סיפק הסבר לתוצאות הבדיקות והכחיש שימוש בסמים. גם כאן הותר הנאשם רושם ברור כי הוא מסתיר את הרגלי צריכת הסמים שלו. במכלול הנתונים הללו עמד שירות המבחן על הקושי בהערכת מסוכנותו של הנאשם, וזוהי גם התרשמותי. קל וחומר נכונים הדברים שעה שהנאשם דחה כל צורך ורצון בטיפול, והוא מחזיק בעמדה שלא רואה בעייתיות בשימוש בסמים.

22. מנגד, לזכות הנאשם אקח בחשבון את העובדה שהוא שומר לאחרונה על יציבות תעסוקתית לשביעות רצון מעסיקו (טל/2), ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים מאז האירוע דנן. אולם אין בכך כדי ללמד על שיקום - כפי שטוענת ההגנה, ובוודאי שאין באלו הצדקה לחריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום.

23. נזכיר, כי הכלל הוא שחריגה ממתחם ענישה הולם מטעמי שיקום תעשה רק מקום שסיכויי השיקום מובהקים (ע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 16 (27.4.2022); ע"פ 1229/19 **סלומינסקי נ' מדינת ישראל**, פסקה 13 (1.7.2019)). לשם כך נקבעו בפסיקה אמות מידה בהן ניתן להתחשב לצורך הערכת סיכויי השיקום, ובהם המוטיבציה שהביע נאשם בשיקומו; הצלחת הליכי הטיפול בהם השתלב; הליכי גמילה מהתמכרויות; שינוי בדפוסי התנהגות וחשיבה; הבעת חרטה כנה, והפגנת אמפתיה כלפי נפגע עבירה (במקרים המתאימים).

24. סיכויי השיקום נקבעים על סמך תשתית ראייתית - אובייקטיבית, ובראשם תסקיר שירות המבחן (ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018)). עוד נפסק כי שיקול הדעת בסוגיית חריגה ממתחם משיקול זה רחב, ומטבע הדברים מצריך בחינה אינדיבידואלית של המקרה הנדון. ודוק, חריגה משיקולי שיקום תעשה בזהירות ובמשורה, וכחריג לכלל שיש לגזור על הנאשם עונש בהתאם לעקרון ההלימה.

25. מקובלת עליי טענת ההגנה כי ייתכנו מקרים בהם ניתן לבחון פוטנציאל שיקומי של נאשם במובן הרחב יותר, תוך מתן משקל רב לשינוי אורח חייו של נאשם וחלוף זמן ניכר מביצוע עבירות במהלכו לא נפתחו תיקים נוספים. דא עקא, מרכז הכובד כאן נעוץ בבעיית השימוש בסמים על ידי הנאשם - שאינה מוכחשת, אינה מטופלת, ואין לנאשם כל רצון בטיפול, מכיוון שהוא לא רואה בכך בעיה.

26. בשולי הדברים אוסיף, כי לא מצאתי כל ממש בטענת ההגנה לפיה הסכמת המאשימה להפניית נאשם, כבענייננו, לבית משפט קהילתי מחייבת אותה לעתירה לעונש מקל. פשיטא שעמדת המאשימה בבית המשפט הקהילתי תלויה בהצלחת הליך שם, והסכמתה לנקיטה בהליך זה, שפעמים רבות נוגעת לנאשמים בעלי דפוסים עברייניים שמעליהם מרחף סיכון למאסר מוחשי, בוודאי שאינה מחייבת אותה במקום שההליך בבית המשפט הקהילתי לא צולח. אחרת עלולים אנו לתמרץ באופן שלילי נאשמים שלא להשלים את ההליך בבית המשפט הקהילתי.

27. אשר לטענות ההגנה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, אומר שהתמשכות ההליכים נבעה במידה רבה מהתנהלות הנאשם, לרבות בבית המשפט הקהילתי כאשר ניתנו לו מספר הזדמנויות אותן הוא לא ניצל כראוי. עם זאת, צודקת ההגנה שיש לחלוף הזמן משקל לקולה בקביעת העונש בתוך המתחם, וכך אעשה.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 14 חודשים (בניכוי ימי המעצר בהתאם לרישומי שב"ס, בתיק זה ובכל תיק שקשור אליו).

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת סמים מסוג פשע למשך 3 שנים, מיום שחרורו ממאסר.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת סמים מסוג עוון או שיבוש מהליכי משפט למשך 3 שנים, מיום שחרורו ממאסר.

ד. קנס בסך 7,500 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו, שישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים החל מיום 1.8.2023 ובכל ראשון לחודש שלאחריו (ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו - מ"ת 58029-02-20 היא תקוזה בהסכמת הנאשם לטובת הקנס, כפוף לכל מניעה חוקית, עם התייצבות הנאשם לריצוי עונשו).

תשלום קנס או פיצויים ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"):

www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו בבית סוהר "הדרים" עד ליום 15.5.2023 בשעה 10:00 כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' ניסן תשפ"ג, 30 מרץ 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד נלי מאני, הנאשם ובאת כוחו עוה"ד ענת יערי.